

█ dnia 9 stycznia 2013 r.

Sygn. akt: OSD 68/12

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w █

z dnia 9 stycznia 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych █
w składzie:

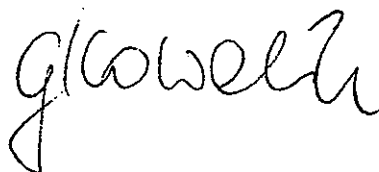
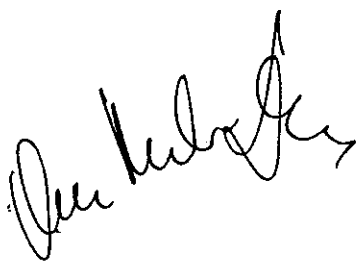
Przewodniczący: r. pr. Grzegorz Kowalik
Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka - Dziewurska
r. pr. Henryk Rydzik

Protokolant: apl. radc. Katarzyna Korcik

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2013 r. zażalenia █ na postanowienie
Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. █ o umorzeniu dochodzenia z dnia
25 września 2013 r.

postanawia:

1. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 25 września 2012 r. (sygn. akt █) umarzające dochodzenie w sprawie.
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych █

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 grudnia 2011 r. [REDAKTOWANO] złożył skargę przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] w sprawie jego nieuczciwego postępowania. W ocenie skarżącego radca prawny naruszył artykuł 20, 21, 22 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W uzasadnieniu skargi wskazał, że obwiniony reprezentował uczestników postępowania zarówno popierających wnioski, jak również uczestników postępowania nie wyrażających zgody na wydanie orzeczenia zastępującego wyrażenie zgody współwłaścicieli na podział nieruchomości i sprzedaż wydzielonej jej części przez [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] w sprawie pod sygn. akt [REDAKTOWANO]. Zarzut ten dotyczy przyjęcia pełnomocnictwa od [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO].

Postanowieniem z dnia 25 września 2012 r., sygn. akt [REDAKTOWANO] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] umorzył dochodzenie w sprawie, uzasadniając to niestwierdzeniem popełnienia przez obwinionego czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne. [REDAKTOWANO] pismem z dnia 19 października 2012 r. zaskarżył ww. postanowienie, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia. W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] nie wyjaśnił wszystkich istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również w niedostateczny sposób przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony działał na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] oraz członków spółdzielni (k.38-70) w sprawie o wydanie orzeczenia zastępującego wyrażenie zgody współwłaścicieli na podział nieruchomości i sprzedaż wydzielonej jej części przez [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] w sprawie pod sygn. akt [REDAKTOWANO]. Na podstawie złożonych pisemnych wyjaśnień ustalono, że niektórzy ze współwłaścicieli wprawdzie podpisali

sygn. akt: OSD 68/12

pełnomocnictwa, ale umieścili na nich adnotację „nie wyrażam zgody”, wobec czego powyższe dokumenty pełnomocnictw nie zostały przez kancelarię [REDAKTION] uznane za ważne pełnomocnictwa procesowe i w konsekwencji r.pr. [REDAKTION] nie reprezentowała tych osób. Radca prawny [REDAKTION] dodatkowo w trakcie dochodzenia wyjaśnił, iż nigdy nie było jego zamiarem reprezentowanie klientów o przeciwstawnych interesach, co jest równoznaczne z naruszeniem zasad etyki. Kwestia konfliktowa dotycząca pełnomocnictw wyszła dopiero na rozprawie. W chwili wnoszenia wniosku do sądu osoby, o których pisze skarżący udzieliły pełnomocnictw do reprezentacji r.pr. [REDAKTION]. Cofnięcie pełnomocnictw nastąpiło w formie pisemnej w toku procesu. O cofnięciu pełnomocnictw Kancelaria r. pr. [REDAKTION] poinformowała Sąd pismem z dnia 26.10.2011 r.

Dziekan OIRP w [REDAKTION] poinformował [REDAKTION] że zarzuty kierowane wobec tego radcy prawnego - tożsame z zarzutami wobec r. pr. [REDAKTION] - są nieuzasadnione.

Sąd zważył co następuje:

Sąd przyjął ustalenia stanu faktycznego dokonane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego za prawidłowe i podzielił je w całości.

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego oraz ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał, że zażalenie [REDAKTION] nie zasługuje na uwzględnienie. Tym samym na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 1982 r., Nr 10, poz. 65 z późn. zm.), Sąd postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 25 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt 106/11 o umorzeniu dochodzenia.

Sąd nie stwierdził podstaw do uznania, że postępowanie przeprowadzone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTION] nie wyjaśniło istotnych okoliczności sprawy. W ocenie Sądu postępowanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, a stan faktyczny ustalony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTION] jest

sygn. akt: OSD 68/12

zbieżny ze stanem faktycznym ustalonym przez Sąd w niniejszym postępowaniu. Sąd nie ustalił również innych okoliczności, które warunkowałyby odpowiedzialność dyscyplinarną radcy prawnego [REDACTED]

Sąd uznał, że okolicznościami bezspornymi są: fakt występowania przez obwinionego w charakterze pełnomocnika [REDACTED] i [REDACTED] w postępowaniu sądowym przed Sądem Rejonowym w [REDACTED] Wydział Cywilny, sygn. [REDACTED] do czasu cofnięcia pełnomocnictwa przez ww. osoby, a także to, iż niezwłocznie po wypowiedzeniu pełnomocnictwa przez ww. osoby r. pr. [REDACTED] [REDACTED] powiadomił sąd cywilny o wypowiedzeniu pełnomocnictwa w sprawie.

Sąd nie dopatrył się podstaw do stwierdzenia, że obwiniony świadomie reprezentował uczestników postępowania zarówno popierających wniosek jak również uczestników postępowania nie wyrażających zgody na wydanie orzeczenia zastępującego oświadczenie woli R. pr. [REDACTED] działał w ocenie Sądu w słusznym przeświadczeniu, iż również ww. trzy osoby [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] zleciły mu prowadzenie sprawy i jego działania w procesie były zgodne z wolą tychże osób. W związku z powyższym nie można mu więc przypisać odpowiedzialności związanej z naruszeniem zasad etyki. Radca prawny nie ma obowiązku upewniać się, czy osoby udzielające mu pełnomocnictwa procesowego rozumieją swoje oświadczenie złożone na piśmie. Z pełnomocnictw udzielonych przez [REDACTED] [REDACTED] i [REDACTED] nie wynikało, że pełnomocnik ma działać w określony sposób. Być może osoby te zmieniły zdanie w toku procesu cywilnego, co nie ma znaczenia dla oceny zachowania radcy prawnego [REDACTED]. Sposób zbierania pełnomocnictw od członków Spółdzielni wskazuje również na fakt, iż radca prawny [REDACTED] nie mógł podejrzewać, że ww. trzy osoby nie mają świadomości jakiej treści wniosek złoży do sądu radca prawny [REDACTED] w sprawie [REDACTED]

Ponadto bezsprzecznie – jeżeli rzeczywiście na etapie udzielenia pełnomocnictwa w sprawie zaistniało to nieporozumienie między r. pr. [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] i [REDACTED] – to r. pr. [REDACTED] niezwłocznie sporną

sygn. akt: OSD 68/12

kwestię wyjaśnił i zaprzestał reprezentacji ww. trzech osób w procesie i nie doszło z pewnością do powstania negatywnych konsekwencji dla ww. osób wynikłych z działań r. pr.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął zgodnie z art. 70⁶ § 2 ustawy o radcach prawnych.

Postanowienie niniejsze jest prawomocne.

 Głowacki Benke